

Moje dnešní povídání bude nejen o dalším zápase áčka Caissy, ale také o oslavě abrahámovin Honzy Tesaře, která se uskutečnila v hotelu Atom o den dříve. Pokusím se tedy popsat sled událostí od mého sobotního nastoupení do vlaku v Brně, až po nedělní návrat, zakončený i přes ztracené lístky úspěšnou návštěvou jednoho brněnského divadla.

V sobotu jsem si po náročném pracovním týdnu mohl trochu přispat, vlak mi jel až v 11.39. Oslava Honzových narozenin byla totiž naplánovaná na 14.00 a byl s ní spojený také turnaj pro všechny zvané. Po nástupu do vlaku jsem si do sluchátek pustil dlouho neslyšenou vážnou hudbu a zvláště Bach se moc pěkně poslouchal. Ve Vladislavi pak přistoupil kapitán béčka Roman Bradáč, který se na nástupišti loučil se svou přítelkyní tak vehementně, že jsem měl pocit nejméně půlročního odloučení:-). Nijak mě proto nepřekvapilo, že ač Roman nastoupil do stejného kupé, tak mě vůbec nezaregistroval. Jeho první cesta byla k volnému okénku naproti, ze kterého ještě hodnou chvíli mával, než se vlak rozjel k příští zastávce Třebíč. Lásky je ale úžasná věc, zvláště na jaře:-). Poté se Roman otočil a když mě spatřil, překvapeně se zeptal, jestli náhodou nejedu do Třebíče...Cestou k Atomu jsme si pak docela dobře popovídali a mně tak hezky začínal příjemný, místy až šťastný trebičský víkend.

Do Atomu jsme přišli asi ve 13.30 a vešli do salonku v přízemí hotelu, kde se celá akce odehrávala. Jenda oslavenec společně s dalšími pomocníky stavěl figurky a připravoval vše pro zdárné proběhnutí této významné události. Jendovi jsem proto popřál a jako dar mu věnoval řepkový pasterovaný med, jenž je ověnčen významnými včelařskými cenami a původem výroby dokonce z nedalekých Hrotovic. Zajímavé byly i další dary. Například kožený originál knihy A. A. Alechina (Puti k vysším šachmatnym dostiženijam), sbírka vtipů o tomto krásném věku, CD sbírka socialistických a budovatelských písní a samozřejmě spousta láhví dobrého alkoholu. Ještě předtím vším mě ale střelhitě (ako by sa nad Tatrou zablýskalo) přivítali slovenští bratia Jaro Bednář a Martin Lednický (tedy Jaro a Ledňáček), a to znamenalo jediné - až do konce se bude pořád něco dít.

Martin Lednický, Mirek Michálek a Jaro Bednář

Když jsem se ubytoval, vrátil jsem se dolů, kde už se nacházeli další gratulanti. Pozvána byla také široká brněnská enkláva z poloviny 90 let, krom mé osoby však nakonec přijel už pouze jediný - Standa Věchet. Standa se usmíval a hned radostně sděloval, jak moc se na něj těší jeho malá vnučka, až se vrátí domů. To se ovšem stalo již v průběhu turnaje a Standu na poslední tři kola zastoupil Vláďa Uher, který byl pohotově přejmenován na mladého Věcheta:-).

Jenda Tesař a Standa Věchet

Tento "taktický" tah provedla během turnaje ještě dvojice Michálek - Buchníček, kdy Mirek musel odjet domů a později příchozí Petr ještě stihl zafinišovat na 12. místo pro menší finanční cenu. Další současní či bývalí brněnští hráči jako Mirek Jurka, Petr Skácelík, Jožo Mudrák či Libor Daněk se omluvili, což byla jistě škoda. Z různých důvodů se ale omluvili i další pozvaní. Evča Kulovaná to sice má ze Starče co by kamenem dohodil, ale návštěva doma po dlouhém čase, navíc s jejím partnerem Slávkem Sládkem, prostě nešla zkrátit účastí na tomto turnaji. Navíc za přítomnosti hned 5 dětí ze strany obou jejich rodičů. Vlasta Píza prý onemocněl, Milan Smiščík zase mířil na střelický ples a Miloš Milostný přišel aspoň popřát, no z neznámých důvodů se turnaje nezúčastnil. I tak byla pro turnaj připravena dvacítká hráčů, kteří měli k vlastní hře opravdu vynikající podmínky. Jenda totiž pojal tuto oslavu opravdu velkoryse, protože k dispozici byly mísy s tradičním občerstvením (sýry, šunky, salámy nebo maso), dále vynikající buchty, bar s nealko nápoji, pečivo, káva a čaj, z vedlejší restaurace pravidelně nošené pivo a to nemluvíme o opravdu velmi pěkných cenách. Zdálo se, jakoby Jan podobně jako jeho jmenovec Žižka na množství nehleděl, což vyvrcholilo nečekaným hlavním chodem okolo 16 hodiny, kdy už jsem toho měl v žaludku docela dost:-).

Hrací sál - salonek hotelu Atom

Ale zpátky k turnaji. Po slavnostním uvítání a přípitku se řízení chopil Jaro Bednář a pomocí Swissmanageru bravurně zvládl celý turnaj. Jeho zásluhou se také nasazeným hráčem č. 1 stal s Elem 2550 GM Jan Tesař, tedy další zasloužená poklona oslavenci:-). Poté už vesele probíhal vlastní turnaj, který se hrál na 9 kol tempem 10 minut na partii, ovšem i přes stále ještě "bleskové tempo" podle rapidových pravidel. Netřeba jistě dodávat, že turnaj probíhal ve velmi přátelském a uvolněném duchu. V přestávkách mezi koly se klábosilo, popíjelo či přikusovalo, na což jsem tak trochu doplatil já, když jsem byl nemilosrdně zachycen fotoaparátem Mirka Michálka s jeho ženou Ivanou, no posuďte sami:

Neklan s "buchtou"

Průběh turnaje jsem až tolik nesledoval, protože pořád bylo s kým povídat nebo co jíst a pít. A tak jsem občas vyhrál, někdy remizoval a například ve 2. kole s Leszkiem Cieslakem i málem prohrál. Naštěstí šel ale kolem Ledňáček a zeptal se Leszka (jenž měl v lepší pozici o 5 minut lepší čas), jestli už nabídnul remízu:-). Překvapen tímto dotazem tak Leszek učinil a já samozřejmě neváhal přijmout. Velmi zajímavé bylo ale sledovat počínání Oldy Sedláčka. Ten na první kolo ještě neměl k dispozici pivo, a tak pouze remizoval. Poté si mírumilovně naladěný dával již ke každé partii, a protože mu remízu nikdo nenabízel, tak prostě vyhrával:-). Ušetřen jsem nezůstal ani já, když jsem někde okolo 10. tahu učiněnou hrubou poziční chybou vzápětí korunoval ztrátou figury. Byla to sice má jediná turnajová porážka, no Oldu už nezastavil nikdo a stylově dokráčel výhrami až do cíle (8,5/9), kde měl před ostatní konkurencí převahu několika koňských délek. Mě nakopla výše zmíněná přestávka na jídelní hlavní chod, po které jsem nakonec došel pro druhé místo (6,5/9). Třetí medailová pozice potom připadla Jaro Bednářovi (6/9), který si turnaje viditelně užíval, a tak se nakonec mohl i sám pěkně vyhlásit. Bramborový skončil náš webmaster Petr Bělohávek a stejný počet 5,5 bodů získal i pátý Miroslav Zachariáš (který mi zatápal v 1. kole), což je jistě moc pěkný úspěch. Šestý potom skončil Jenda Tesař, který byl při slavnostním zakončení dokonce vyhlášen na prvním místě s absolutním počtem

Napsal uživatel Neklan Vyskočil

Úterý, 08 Březen 2011 23:51 - Aktualizováno Středa, 09 Březen 2011 18:33

bodů:-). Další pořadí turnaje potom najdete v příložené [tabulce](#) .

Závěrečné foto všech účastníků

Po skončení turnaje se ještě chvíli hrálo, své umění prokazoval hlavně Olda Sedláček, který v bleskovém tempu drtil své oponenty dál, jakoby mu to ještě nestačilo. Jeho věta "já jsem tak mírumilovný, jenže mi nikdo remízu nenabízí", mi ještě dlouho zněla v uších. Poté se vše uklidilo, nesnědené zabalilo pro nedělní zápas (jako zápasové občerstvení pro nás i soupeře) a okolo 19 hodiny se šlo (nebo spíše jelo taxíkem) do "Lihovaru", jinak jedné z vyhlášených třebíčských restaurací. Tam už bylo na Honzovo jméno bukováno plných 15 míst (bylo nás ovšem zhruba 10) a jakoby náhodou zde probíhaly zabijačkové hody. Já ovšem nemohl jídlo už ani vidět, protože jsem byl totálně přecpaný, a tak mě nijak nerozhodil ani pohled na Michálkovic (tedy Ivany a Mirka Michálkových) zabijačkové prkénko. Nicméně kamaráda Bernarda jsem si nenechal ujít a volná zábava v podobě tradiční "mokrý přípravy" tak mohla pokračovat.

Zleva moudrá hlava oslavencova, Buchník, Jarda Huňáček, Vlád'a Uher a Leszek Cieslak

Vzduchem svištěly hlavně vtipy a žertíky, někdy dokonce i kreslené (ještě teď vidím pár tahy nakresleného mexického jezdce na kole). Na zabijačkovém jídelním lístku pak mimo jiné stálo

Napsal uživatel Neklan Vyskočil

Úterý, 08 Březen 2011 23:51 - Aktualizováno Středa, 09 Březen 2011 18:33

"jaro tu sice ještě není, ale...", což samozřejmě přestalo platit ve chvíli, kdy se na své místo posadil Jaro Bednář a suše zkonstatoval, že on už tady je:-). Vskutku výborná nálada panovala až téměř do půlnoci, kdy jsme vzhledem k nedělnímu zápasu celou akci zakončili. Nutno říci, že Honzova oslava byla opravdu vydařená, spokojené (a někdy i společensky unavené) výrazy ve tvářích mluvily za vše. Pro mě osobně to byl velmi příjemný zážitek od začátku až do konce, takže Jendo, ještě jednou díky a do druhé padesátky hodně štěstí, zdraví a vydařených kombinačních nápadů za šachovnicí!

Oslavenec a vysmátý Buchník, v pozadí Jarda Huňáček, Vlád'a Uher a ruce Jaro Bednáře

Po dopravení se do Atomu jsme Jaro, Ledňáček a já vyfasovali do boxů zabalenou snídani a šli na pokoje. Já byl tentokrát sám, protože Slováci byli spolu a tak jsem měl docela příjemný klid. Na pokoji jsem ale zjistil nepříjemnou skutečnost. Chyběla totiž složka, ve které jsem měl krom nedůležitých věcí (menší šachová příprava z databáze a rozlosování několika soutěží) ještě také dva lístky do divadla. Ani po prohledání všech svých věcí, celého pokoje a také prohledání salonku dole se nic nenašlo (jestli já to nenechal v tom vlaku), a tak se mi úplně snadno neusínalo. On totiž druhý lístek patřil mému nejlepšímu kamarádovi Pavlovi (jako narozeninový dárek) a společně jsme v neděli od 20.00 měli zhlédnout komediální (kabaretní) představení v brněnském Hadvadle, mimo jiné za účasti známých brněnských herců komiků Tomáše Matonohy a Pavla Lišky. Protože ale naděje umírá poslední, doufal jsem v jejich nalezení. Napadlo mě, že složka mohla být náhodně přibalená do některé z "darových" tašek Honzy Tesaře či v nějakém odpadkovém koši. To vše jsem se měl ale dozvědět až nazítří.

Nakonec jsem i dobře usnul a když se ráno okolo 8.30 probudil, cítil jsem se opravdu svěží. Po nezbytné hygieně a snídani jsem vzal z balkonu velkou mísu s občerstvením (kterou jsem tam uložil po skončení turnaje) a přišel do naší hrací místnosti v 6. patře již v 9.30. Tam už ale přede mnou byli Mirek Michálek a Jaro Bednář, kteří chystali vše pro zápas. Dorazili také soupeři z Ústí nad Orlicí, které jsem dokonce stihnul několikrát zachytit fotoaparátem coby jejich památku na tuto sezónu. Pak se postupně dotroušili i ostatní hráči a po ohlášení sestav a uvědomění o možnosti občerstvení pro všechny hráče, se přesně v 10.00 mohlo začít.

Napsal uživatel Neklan Vyskočil

Úterý, 08 Březen 2011 23:51 - Aktualizováno Středa, 09 Březen 2011 18:33

Nastoupili jsme ve velmi silné sestavě 1. Vyskočil, 2. Kulovaná, 3. Buchníček, 4. Smiščík, 5. Kratochvíl, 6. Bednář, 7. Bělohlávek, 8. Tesař. V zápase jsme tedy byli vysokým favoritem a tuto roli víceméně také splnili. A jak že jsme se k tomu dopracovali? Průběh zápasu byl zhruba následující:

Jako první skončila partie Martin Poslušný - **Jan Tesař**, kde bílý výměnami rychle neutralizoval Honzovy pokusy a tak poměrně rychlá remíza -

0,5 : 0,5

.

Poté v rychlém sledu skončily partie Petr Mareš - **Jaromír Bednář** a Petr Buchníček - Jan Šimek. V první jmenované partii se soupeři Jara Bednáře podařilo hned v zahájení vyměnit dámy a dosažení kýžené remízy pak napomohla i zavřená pozice -

1 : 1

.

V partii **Petra Buchníčka** nesehrál Petrův soupeř černými dobře zahájení (sicilská s 3.b3) a odevzdal za možnost určité protihry pěšce. Petr zareagoval ovšem příliš ostře a dal soupeři šanci se dobře bránit.

{showChessDiagram}rn1q1rk1/pb2b2p/1p2pp2/3p2N1/2PB2P1/PP1B4/3PQP1P/R3K2R b - - -
-,normal,center,Buchníček - Šimek po 16.Jg5{/showChessDiagram}

V pozici na diagramu však přišla po 16.Jg5!?? zcela chybná reakce černého 16.-dxc4?? (16.-fxg5 s nejasnou hrou), která vedla k jeho okamžité porážce po 17.Dxe6+ Kg7 18.Df5 Vh8 19.Je6+ - **2 : 1**.

Petr Buchníček "analytik"

Poté se rychle prosadil **Petr Bělohávek**, kterému asi nejlépe z nás vyšla mokrá příprava:-). Naproti tomu jeho soupeř Jan Švub zřejmě nebyl úplně ve své kůži, protože vyrobil hned dvě po sobě následující hrubice. V 15. tahu přehlédl figuru a v tahu dalším reagoval na napadení své dámy protiútokem na Petrovu dámu a přehlédl mezišach právě tou napadenou Petrovou dámou -

3 : 1.

Dalším skončeným duelem byla partie **Josef Kratochvíl** - Martin Pečinka. Pepa se bílýma prosazoval poměrně těžkopádně, soupeř měl za obětovaného pěšce aktivní protihru. Po srovnání materiálu měl bílý trošku lepší koncovku, kde soupeř s ubývajícím časem pomohl, a tak si mohl Pepa oddechnout a po dvou porážkách v řadě zaknihovat zase výhru -

4 : 1

.

Kratochvíl - Pečinka

Velmi dobrou partii sehrála **Evča Kulovaná**. Po ranním rodinném autorozvozu byla rozvezena až jako poslední a společně s otcem a malou Adélkou přišla o 2-3 minutky později. Poté ovšem následovala bleskově odehraná příprava proti výměnnému Caro-Kannu s 4.c3. Její soupeř Pavel Holásek jí po výměně svého černopolného střelce za jezdce dal dvojici střelců a současně ztratil kontrolu nad černými poli, čehož Evička bravurně využila. Zvýšila tak své trebičské skóre již na 4,5/5 a upravila stav zápasu na

5 : 1

pro Caissu.

Napsal uživatel Neklan Vyskočil

Úterý, 08 Březen 2011 23:51 - Aktualizováno Středa, 09 Březen 2011 18:33

Poslední dvě partie dohrávám já proti Martinu Šmajzrovi (jinak vedoucímu naší Extraligy a klasifikátorovi Ela) a **Milan Smiščík** proti Jaroslavu Volfovi. Zahájení mi nevyšlo úplně podle představ a tak se opět snažím z ničeho udělat něco. Nutno ovšem říct, že soupeř hrál velmi dobré zdravé šachy, což jsem si za šachovnicí plně uvědomoval. Přesto jsem se nevyhnul momentu, kdy jsem poněkud optimisticky odmítnul remízu a nedobře zvoleným plánem se navíc po pár tazích dostal až na samý okraj porážky. Takové věci by se mi stávat asi neměly, no touha vyhrát byla tentokrát až moc silná. Milan si v zahájení (sicilská s 2.c3) sebral pěšce a dal soupeři nebezpečnou iniciativu. Chvilími jsem měl pocit, že se už nevymotá, no nakonec všechno přešlo do koncovky, která snad byla za Milana o trochu lepší, ale prakticky nevyhratelná.

Jeho partie skončila také dřív, když marné byly pokusy vyhrát věžovou koncovku, která je teoreticky remízová i bez soupeřova volného b-pěšce (K+V+pb2, f2, f3, h2 - K+V+pe6, f7, g7, h7) - **5,5 : 1,5**.

No a moje partie? Jak už bylo řečeno, utekl jsem hrobníkovi z lopaty. Když jsem viděl, kterak mě soupeř omilostnil (po 31.-Sh3! bych se hned vzdal) a zahrál jen 31.-Sg4 (údajně soupeř ani nemohl táhnout na h3, neboť mu v tom zabránily výše zvěčněné ruce Jara Bednáře), vzpomněl jsem si na partii Marečková - Jurka z posledního (nešťastného) zápasu mého Durasu proti Rychnovu, kde Mirek odolával bez dvou pěšců aktivní protihrou v koncovce dam a jedné věže na každé straně a nakonec málem ještě vyhrál. Jaká neuvěřitelná paralela, když něco podobného nastalo i v této mé partii.

{showChessDiagram}2b4r/R4pk1/2p5/2Pp3q/P2Pp3/4P3/2Q2PB1/6K1 b - - -
-,normal,center,Vyskočil - Šmajzr po 31.Vxa7{/showChessDiagram}

Soupeř mi po 31.-Sg4 32.Kf1 Sf3 33.Sxf3 Dxf3 34.Ke1 Vh1+ 35.Kd2 Dxf2+ 36.Kc3 Dxe3+ 37.Kb4 Dxd4+ postupně zlikvidoval pěšcový řetěz na polích f2, e3, d4 a získal dva pěšce navíc. Můj král soupeřovými žravými šachy tedy doputoval z g1 až na a5 a posléze na b6, kde našel úkryt mezi soupeřovými pěšci a tak jsem se mohl věnovat aktivní protihře. Po časové kontrole ze mě nějak všechno spadlo a při vzpomínce na Mirkovu partii jsem věřil, že už neprohráju. To se také nakonec stalo, když nejistý soupeř v nelehké obraně málem spadnul na čas. Nakonec ale i on za cenu dvou pěšců vyklíčkoval (motory ukazují, že vyhraný jsem nebyl) a všechno skončilo výměnami těžkých figur vč. dotažených pěšců v dámy, až na šachovnici zbylo na každé straně po jednom pěšci - **6 : 2**.

Napsal uživatel Neklan Vyskočil

Úterý, 08 Březen 2011 23:51 - Aktualizováno Středa, 09 Březen 2011 18:33

Po skončení zápasu jsme šli ještě s Evčou do Donu (restaurace nedaleko Atomu), kde jsme probrali všechno možné a do toho jsem stačil kamarádovi sdělit onu nepříjemnou patálii s lístky do divadla. Když přišli Ledňáček (vrátil se z Chrudimi, kde béčko prohrálo 5 :3) a Jaro, měli jsme akorát snědeno, a tak se po zaplacení mohlo hned jít. Nicméně místo domů se ještě stihla udělat návštěva Lihovaru, kde se oba chlapci potřebovali občerstvit, a kde už seděli Leszek a Jarda Huňáček (v Chrudimi vyhrál). Příjemně jsme proto ještě poklábosili a po chvíli vyrazili. Já do Brna, Evča do Slavkova (měla to po "slovenské trase") a Slováci někam k Martinu. V autě jsem ještě volal šéfce agentury, která dodává lístky na představení, nicméně její odpověď s nečíslovanými lístky, které nejsou jako místenky, mě moc neuspokojila. Nicméně jsem dostal nápad, že zkusíme jít na blind a tak jsem kamarádovi zavolal a šli jsme. Po určitých peripetiích a vysvětlováním se mi nakonec s argumentem již zaplacených lístků (opravdu byly) podařilo na pokladně paní přesvědčit, a tak jsme byli šťastně vpuštěni. Všechno tedy jako v pohádce dobře dopadlo, my se královsky pobavili a já mohl po návratu domů konstatovat, že mám za sebou opravdu šťastný víkend:-)

Povinné vítězství je tedy na světě, protože ale vyhrály také Polabiny, rozhodnutí se odkládá zřejmě až na poslední kolo. V tom příštím změříme síly ve Vysokém Mýtě, které nejen osobností Mariana Sabola nemožno podcenit. Snadné to ale nebudou mít ani Polabiny, které se utkají s béčkem Durasu. Závěrem ještě tradiční výsledkový servis z naší [2. ligy D](#), kde se časem objeví snad i partie ze všech odehraných kol a také [fotogalerie](#) ze sobotní Jendovy oslavy.